

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 10/2016
12.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Сретка Калинића, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 3. у вези члана 33. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Сретка Калинића, адвоката С.П., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 15/11 од 19.05.2015. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 19/15 од 08.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Сретка Калинића, адвоката С.П. поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 15/11 од 19.05.2015. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 19/15 од 08.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 15/11 од 19.05.2015. године, окривљени Сретко Калинић и Милош Симовић, оглашени су кривим због кривичног дела убиство из члана 114. тачка 3. у вези члана 33. КЗ, окривљени Сретко Калинић оглашен је кривим због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 3. у вези члана 33. КЗ и због кривичног дела убиство из члана 113. у вези члана 33. КЗ, па је, након што су му утврђене појединачне казне затвора за кривична дела у питању и то: за кривично дело тешко убиство из члана 114. став 3. у вези члана 33. КЗ описаног под тачком један изреке пресуде у трајању од 30 година, за кривично дело тешко убиство из члана 114. став 3. у вези члана 33. КЗ описаног под тачком два изреке пресуде у трајању од 35 година и за кривично дело убиство из члана 113. у вези члана 33. КЗ у трајању од 15 година, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 35 година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 25.08.2010. године до 08.12.2014. године. Окривљени

Милош Симовић, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 3. у вези члана 33. КЗ описаног под тачком један изреке првостепене пресуде осуђен је на казну затвора у трајању од 30 година. Истом пресудом на основу одредбе члана 264. ЗКП окривљени су ослобођени плаћања трошкова кривичног поступка и одлучено да исти падају на терет буџетских средстава суда, док су оштећени упућени на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева.

Том пресудом окривљени Лука Бојовић и Владимир Милисављевић на основу одредбе члана 423. тачка 2. ЗКП ослобођени су од оптужбе и то: окривљени Лука Бојовић да је извршио кривично дело удруживања ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези става 2. КЗ, кривично дело тешко убиство из члана 114. став 3. у вези члана 33. КЗ, окривљени Лука Бојовић и Владимир Милисављевић, да су извршили кривично дело тешко убиство из члана 114. тачка 3. у вези члана 33. КЗ, а окривљени Лука Бојовић, да је извршио кривично дело убиство из члана 113. у вези члана 33. КЗ и одлучено је да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 19/15 од 08.12.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе Тужилаштва за организовани криминал, окривљеног Милоша Симовића, браниоца окривљеног Милоша Симовића, адвоката Ј.С. и браниоца окривљеног Сретка Калинића, адвоката С.П. и пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 15/11 од 19.05.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Сретка Калинића, адвокат С.П., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП, у вези члана 439. тачка 1. ЗКП и члана 428. став 8. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине правноснажну пресуду у делу под тачком један изреке исте и предмет у том делу врати првостепеном суду на поновно суђење, уз захтев да сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП буде обавештен о седници већа.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Сретка Калинића, адвоката С.П., је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног на подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног Сретка Калинића у захтеву за заштиту законитости као разлог за подношење истог само је формално означио да је изреком под тачком један правноснажне пресуде учињена повреда закона на штету окривљеног из члана 439. тачка 1. ЗКП, због које повреде закона је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, при чему није навео због чега сматра да је кривични закон повређен у питању да ли је кривично дело за које се окривљени гони кривично дело, док је у образложењу захтева навео да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени Сретко Калинић критичном приликом лишио живота ошт. сада пок. М.Ј., истицањем да се одбрани окривљеног, у којој је између осталог навео да критичном приликом није лишио живота ошт. сада пок. М.Ј., да је испалио два метка према путничком возилу марке „БМВ“ где се налазила пратња З.Н., да му се пушка заглавила, да је пушку из које је пуцао узео са собом када је иста испала из аута, да је пушку и фантомку оставио покрај једног улаза зграде, да је испалио пиштољ чешка збројевка на лицу места, да је на лицу места пуцао два пута из пиштоља марке „Сиг 220“ модел 9мм (на „Мерцедес“) који се није хтео зауставити и према особи која се скривала иза „Аудиа А4“ и да никада није пуцао на З.Н. „Ш.“, а да је у својој одбрани признао да је лишио живота ошт. сада пок. Б.Ј. и да је пуцао према возилу у којем је убијен ошт. сада пок. Д.Ж., може поклонити вера, како због тога што је обављеним комисијским вештачењем утврђено да окривљени није манипулативан и склон конфабулацијама и лажима, тако изведеним материјалним доказима. С тим у вези бранилац окривљеног навео је да упоређивањем достављеног пројектила калибра 7,62мм који је извађен из тела ошт. сада пок. М.Ј., са пробно испаленим пројектиlima из достављене аутоматске пушке који је обављен од стране НКТИЦ није нађено довољно подударних карактеристика из којих би се на поуздан начин могло утврдити да је пројектил извађен из тела ошт. сада пок. М.Ј. испален из аутоматске пушке ЦЗ М-70 АБ броја 182465, те да вештак није био у могућности да се поуздано изјасни из ког оружја (аутоматске пушке) је извршено опаљење пројектила калибра 7,62мм извађеног из тела пок. М.Ј. Даље је навео да одбрану окривљеног у којој је негирао да је лишио живота ошт. сада пок. М.Ј. и да је критичном приликом испалио два метка према путничком возилу марке „БМВ“ у коме се налазила пратња З.Н. након чега се пушка заглавила, те да је предметну аутоматску пушку и капу фантомку оставио

покрај улаза једне зграде на Новом Београду потврђује и чињеница да је у Булевару АВНОЈ-а број ... у пасажу затечена аутоматска пушка број 182465 са оквиром у којем је затечено 27 метака и један метак у цеви, док су сведоци М.Р., Г.Г. и Г.Г. у својим исказима навели да су се критичном приликом налазили у путничком возилу марке „БМВ“ те да су видели да се са њихове десне стране појавило путничко возило марке „Ауди“ из кога су изашле три особе, а што је у својој одбрани навео и окривљени Сретко Калинић указивањем да су се критичном приликом њих тројива налазила у возилу марке „Ауди А8“ те да су путничком возилу марке „БМВ“ пришли са десне стране. Потом је указао да правноснажним пресудама нису адекватно цењене околности од значаја за одмеравање казне окривљеном, истицањем да на страни окривљеног Сретка Калинића као олакшавајуће нису цењене околности да оштећени нису истакли имовинско правни захтев, да је у својој одбрани признао да је лишио живота Б.Ј. – Ј. и да је пуцао према возилу у којем је био убијен Д.Ж., а да су погрешно на страни окривљеног цењене отежавајуће околности, а наиме да је раније осуђиван на дугогодишње казне затвора због извршења великог броја истоврсних тешких кривичних дела, истицањем да се на тај начин, будући да му је за свако кривично дело за које је оглашен кривим изречена казна, двоструко вреднују отежавајуће околности.

По оцени Врховног касационог суда, из изнетих навода произилази да бранилац захтевом, полемишући са оценом доказа од стране суда, оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању на штету сада пок. М.Ј.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу повреде закона из члана 428. став 8. ЗКП, као ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Сретка Калинића, адвоката С.П., оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.